

Άσε ρε μαλάκα, τη φάγαμε στον κώλο. Πάνω που θα το 'παιρνα το τριάμισυ, σκάσαν οι κωλόμπατσοι κι ακόμα θα 'τρεχα. Αλλά κάνα τετράγωνο παρακάτω, ίσα που 'φτυνα και το δεξί μου πνευμόνι μαζί με δυο πακέτα Άσος, κάνω έτσι και βλέπω ανοιχτή αυλόπορτα να με φλερτάρει. Γαμώ τις τύχες, σκέφτομαι, γιατί τα καρακώλια όλο και πλησιάζουνε κι εγώ έχω αρχίσει να βλέπω αστράκια. Εδώ να πέσω, εκεί να πέσω.

Άκουσα τους χάβαλους να γκαζώνουνε πάνω στη στιγμή. Καλά, λέμε, στο τσακ πρόφτασα και μπήκα.

Οι τελευταίες μπλε φλασιές φωτίσανε κομμάτι την αυλή και χάθηκαν. Στα τσακίδια.

Ζωή κι αυτή, να είσαι στο τρέχα κάθε τόσο... Κατάρρα!

Εκεί που βρέθηκα, άφησα τα γόνατά μου να λυγι-

σουνε μέχρι να νιώσει ο κώλος τις πατούσες μου. Ουφ... Κωλόφαση! Γαμήθηκα να το ξεκινήσω, το μπουρδέλο, και στη φάση απάνω που θα το 'παιρνα σκάσαν οι γαλατάδες. Κι αυτά τα εργαλεία για να πάρουνε μπρος είναι μεγάλη ιστορία.

Σπας φανάρι, κόβεις καλώδια, κι όποιο έχει σπινθήρα έχει ρεύμα, και ψάχνε σα μαλάκας μες στα σκοτάδια ποιο ενώνεις με πολλαπλασιαστή. Κι αν ο προηγούμενος ιδιοκτήτης δεν είν' εντελώς ηλίθιος, με το πρώτο «γκγγγ...» ξέρεις ότι αυτό ήτανε. Μία που το πήρες και μία που τα πήρες. (Τα φράγκα, όχι τ' αρχίδια σου).

Αυτό είναι που λένε «μάθε τέχνη». Διαφορετικά, άμα την ψάχνεις μ' αξιοπρεπείς δουλειές, ζήτηση υπάρχει μόνο για μπάτσος ή πουτάνα. Αρχαία επαγγέλματα. Τι σχέση έχω εγώ;

Το RD το 'χα σουτάρει κάτω από μια νταλίκα. Είχα χάσει τα φράγκα αλλά η νύχτα δεν είχε τελειώσει. Μπορούσανε να πα να γαμηθούν και το κωλο-RD και τα κωλόφραγκά του. Άσε που άμα γούσταρα για πιο κυριλέ, να χτύπαγα νούμερα και να το κράταγα για πάρτη μου, θα 'βρισκα κάνα χωματερό. Ψηλά φτερά και γκάζια!

Τώρα τι; Να το 'παιζα ταπί και ψύχραιμα; Δυο μέρες είχα να φάω. Και τώρα από μαλακία μου έχασα ίσαμ' ένα κιλό τριπάκια.

Εκεί που χώθηκα, σήκωνε να κάθομαι κάνα μι-

σάωρο. Έτσι για να 'μαστε σίγουροι. Μη μπα και μου την είχαν στήσει. Αδελφούλη, όμως, ήμουνα χάλια. Απ' τη μια να 'μαι στη φρίκη, απ' την άλλη στο τσακ για να ξεράσω, κι από τσιγάρο, να 'χω πετάξει το τελευταίο πακέτο τρεις ώρες πριν. Κι ούτε που βρισκόμουν ήξερα, κι ούτε είχα πού να πάω. Σκέτη απελπισία.

Για να ξεενερώσω λίγο και να ξεχάσω την ξεφτίλα μου, είπα να κοιτάξω λίγο τριγύρω. Και στην πορεία, μπορεί και να ταίριαζε να λουφάρω κάνα πράμα και να βγάλω τα έξοδα της μέρας.

Είχα χωθεί κολλητά σε μια σκάλα. Το φως απ' το δρόμο έφτανε ίσαμε τα All-Star μου. Μετά σκοτάδι. Θεϊκό σημάδι, ε; Πολύ γουστάρω να παραμυθιάζομαι με κάτι τέτοια!

Η σκάλα δεν έβλεπα πού ανέβαινε, αλλά ποιος χέστηκε τώρα; Τέτοια ώρα... Στα δεξιά, δυο σκαλιά παρακάτω, ένα δείγμα αυλής, κοντά δύο επί δύομισυ. Γάμησέ τα. Άμα φοράς πάνω από τριανταοκτώ νούμερο παπούτσι να 'χεις πρόβλημα. Γεμάτο γλάστρες και μια κακιά μπόχα που ποιος ξέρει από πού ερχότανε. Μιλάμε για βρώμα να χάνεις τον κόσμο, όχι αστεία!

Την κατάλαβα με τη μία ότι ήτανε δύο σπίτια εκεί κάτω. Έδειχνε να 'χει δυο κουζινοπόρτες ή κάτι τέτοιο, τέλος πάντων. Ανάμεσα στις πόρτες και σε

μένα, κομμάτι πιο χαμηλά, ένα σκοινί με απλωμένα ρούχα.

Στο μεταξύ, έχω αρχίσει να κρυώνω του σκοτωμού και είμαι για να λερώνω ό,τι καθαρό χώρο μπορεί να 'χει απομείνει απ' τους ένοικους. Σιχτίρια! Το στομάχι να μου 'χει ανέβει στο στόμα κι άστα να παν' στο διάολο. Όχι πως είχα και τίποτα να βγάλω, αλλά...

Σήκωσα τη μπλούζα να σκεπάσω τη μύτη μου. Πάντα φοβόμουν να κάνω εμετό, μην τύχει και βγάλω, λέει και το στομάχι μου μαζί. Άκου μαλακία.

Πήρα μια κάπως ήρεμη τζούρα αέρα μεσ' απ' το ρούχο, και στηρίχτηκα στον τοίχο. Έτσι και καθόμουν θα 'τανε για να μην ξανασηκώνομαι. Ξεφτίλα. Ήμουν για να πουλεύω, αλλά καλά ήτανε πριν τήνε κοπανήσω από κει μέσα, να 'βλεπα μη μπα και μπορούσα να φάω κάνα πράμα. Καπάκι αφραγκία και μαλακία δεν έκανε.

Η μια απ' τις δυο κουζινόπορτες φαινότανε φωτισμένη. Ήτανε φιλοεύκολο να δω τι παίζεται. Σήκωσα το μπουγαδόσκοινο κι έσκυψα από κάτω. Πλησίασα στην πόρτα γατίσια!

Ίσια μπροστά στην κουζίνα είδα ένα μεγάλο δωμάτιο κι ακόμα πιο μπροστά ένα παράθυρο. Από κει έμπαινε το φως του δρόμου κι έφτανε στην κουζινόπορτα. Το ίδιο πονηρό φωτάκι που 'πεφτε στη σκάλα

δίπλα μου. Πω πω, μαλάκα, κι άλλο θεικό σημάδι, σκέφτομαι!

Κολλάω, λοιπόν, τη μούρη μου πάνω στο τζάμι και παθαίνω τον τρόμο της ζωής μου! Τι 'ταν αυτό, Χριστούλη μου; Το αίμα μου έγινε γρανίτα: τέσσερα ζευγάρια μάτια κολλημένα πάνω μου να γυαλίζουνε κίτρινα και με κακία! Άμα καταπίνεις πολλά τριπάκια αυτά παθαίνεις. Εγώ, μια φορά, είδα τρεις λυκοφιγούρες και κάτι μικρότερο, σαν αρούρι. Χωρίς να σκεφτώ τίποτα, χούφτωσα το στιλέτο μου.

Σίγουρα δεν ήταν η μέρα μου. Είχα δει και καλύτερες.

Τραβήχτηκα με το ζόρι απ' το κωλότζαμο ενώ έσφιγγα και ξέσφιγγα νευρικά το σίδερο με ιδρωμένα δάχτυλα.

Ένα βήμα παραπάνω, στη φάση να τζάσω από κει μέσα και βρέθηκα να παλεύω με το σκοινί της μπουγάδας και με δυο κακά γεράνια. Είδα το φως στην κουζίνα ν' ανάβει πριν λιποθυμήσω, κι ορκίστηκα να κόψω τα σπιντάκια...